

Hỏi Người Che Mắt Nhìn Nhân Thế

Đã ^{mùa} mấy thu lước mỗi mòn
Đường trần niễm máu gót chân son
Hỏi người che mắt nhìn nhân thế
Trong khoảng tim hồng có hẻo hơn?

Đường dốc nẻo về cao vút cao
Chập chùng mây vũng lước xô xao
Ngàn thu lạnh lẽo còn nguyên khối
Một chút tình người mãi khát khao.

Nhìn xuống nhấp nhò sông bạc đầu,
Thế nhân chìm đắm biển lòng sâu.
Lỗi kinh cầu rồi chừa lãn niệm
Nửa đêm thức giấc trăng canh sâu.

Sông nước lục giông biển cạn khô
Người đi mắt hút giữa hư vô.
Lỗi chìm mòn mỗi qua rừng vắng
Gỗ mục yên năm, lạng đôn cô.

Thấp sáng thiêng liêng lửa ái tình
Gục đầu ai khóc giữa bình minh
Nâng niu ngày cũ trong tâm nhớ,
Người chớm yếu người tử sơ sinh,

Đã mấy mùa thu vẫn đợi chờ
Lá vàng chắt đọng nắng lơ vờ
Hỏi người xưa cũ còn thường tiếc?
Một giải sông trăng nước vỗ bờ.

THI NGUYỄN